

UWAGI W RAMACH UZGODNIENI Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej oraz niektórych innych usatw
Autor	MPPiPS
Projekt z dnia	26 marca 2026 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 1 pkt 1 (zmiana art. 2 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej)	Skreślić lub zmodyfikować.	<p>Postulujemy pozostawienie przepisu w dotychczasowym kształcie. Proponowana zmiana może być odczytywana jako próba wprowadzenia podstawy prawnej do wymiany informacji o potrzebach oraz pomocy udzielonej konkretnym osobom. Stanowienie tak ogólnych przepisów blankietowych jest sprzeczne z Rozporządzeniem ogólnym o ochronie danych osobowych.</p> <p>PUODO w opiniach przedstawianych w toku procedury legislacyjnej wielokrotnie wskazywał, że przepisy powinny jednoznacznie precyzować jakim podmiotom i w jakim zakresie mogą być przekazywane dane osobowe.</p>		

2.	Art. 1 pkt 2 lit. a (dodawany pkt 5a w art. 6 w ustawie o pomocy społecznej)	5a) deinstytucjonalizacja – proces rozwoju usług społecznych na poziomie rodziny i społeczności lokalnej, w tym o charakterze profilaktycznym, który ma na celu tworzenie i rozwijanie wsparcia świadczonego na poziomie społeczności lokalnej;”	Proponowana definicja deinstytucjonalizacji jest nie do zaakceptowania. Proces deinstytucjonalizacji powinien zmierzać do tego, aby zapewnić osobom potrzebującym wsparcia formy pomocy adekwatne do ich potrzeb. Powinno dążyć się do zapewnienia realnej alternatywy, tak aby formy wsparcia były komplementarne względem siebie. Tymczasem zaproponowana definicja stawia opiekę instytucjonalną w opozycji do wsparcia na poziomie społeczności lokalnej. Pobocznie zwracamy uwagę, że rosnąca liczba miejsc w opiece długoterminowej stacjonarnej w sektorze ochrony zdrowia wskazuje na odwrotny trend niż ten, który zaprezentowało MRPiPS w projekcie.		
3.	Art. 1 pkt 2 lit. c (dodawany pkt 10a w art. 6 w ustawie o pomocy społecznej)	Co do zasady nie wnosimy sprzeciwu w zdefiniowaniu pojęcia „osoby wymagającej wsparcia w codziennym funkcjonowaniu” natomiast zwracamy uwagę, że pojęcie to jest po pierwsze niekonsekwentnie stosowane w ustawie (również po uwzględnieniu planowanej nowelizacji), ponadto sama definicja - w połączeniu z proponowanym brzmieniem art. 7 pkt 6a czy art. 53 ust. 1 – zawiera błąd logiczny.	Odnosząc się do pierwszej uwagi dla przykładu w art. 6 pkt 10a używa się pojęcia „osoba wymagająca wsparcia w codziennym funkcjonowaniu” w art. 7 pkt 6a pojęcia „osoby wymagającej wsparcia w samodzielnym funkcjonowaniu” a w art. 53 ust. 1 (również po uwzględnieniu zmiany przewidzianej w opiniowanym projekcie) jest mowa o „osobie potrzebującej wsparcia w codziennym funkcjonowaniu” a w art. 54 ust. 1 jest mowa o osobie „niemogącej samodzielnie funkcjonować w codziennym życiu”.		

			<p>Nie jest zatem jasne czy rozróżnienie jest stosowane celowo czy wynika z niechlujności legislacyjnej.</p> <p>Gdyby przyjąć to pierwsze to zwracamy uwagę, że zdefiniowane pojęcie w ogóle nie będzie występowało w ustawie, gdyby to drugie to w ustawie pojawi się błąd logiczny.</p> <p>W definicji wskazuje się bowiem jakie warunki muszą być spełnione aby uznać daną osobę za osobę wymagającą wsparcia w codziennym funkcjonowaniu, po pierwsze poprzez wskazanie okoliczności życiowych odnoszących się do tej osoby (wiek, stan zdrowia, niepełnosprawność) oraz poprzez wskazanie form pomocy (wymaganie wsparcia lub opieki). Tymczasem dla przykładu w art. 53 ust. 1 wskazano inne niż w art. 6 pkt 10 przesłanki życiowe warunkujące przyznanie miejsca w mieszkaniu treningowym.</p>		
4.	Art. 1 pkt 4 (zmiana art. 11 ust. 1 ustawy o pomocy społecznej)	Przy okazji zmiany definicji warto byłoby dodać po słowie finansowych słowo „lub majątkowych.”.			
5.	Art. 1 pkt 8 (dodawany art. 16c w ustawie o pomocy społecznej)	<p>Proponujemy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Wskazać, który organ JST przyjmuje plan (sugestia, aby był to organ wykonawczy); 2) w art. 16c ust. 2 pkt 1 porozumienie zastąpić słowem konsultacje; 	Uzasadnienie do uwagi 1 i 4 Przepisy nie określają jaki organ JST ma przyjąć plan rozwoju. Z art. 16c ust. 5 można domniemywać, że ma być to organ stanowiący JST. Wydaje się, że dla zapewnienia elastyczności podejmowanych działań oraz ze względu na wykonawczy charakter		

		<p>3) w art. 16c ust. 2 pkt 2 skreślić „w szczególności tryb ich zlecenia”; ponadto pytanie jak określić harmonogram realizacji usług społecznych, jeżeli co do zasady usługi świadczone są w sposób ciągły, użycie że plan cyt. „obejmuje kwestie usług społecznych” jest sformułowaniem niedookreślonym;</p> <p>4) skreślić ust. 5 i ewentualnie zastanowić się nad zmianą przepisów ustawy o finansach publicznych w zakresie szerszej możliwości ujmowania w WPF wieloletnich przedsięwzięć z obszaru polityki społecznej;</p> <p>5) wskazać, że plan nie jest aktem prawa miejscowego.</p>	<p>planu, przyjęcie planu powinno być jednak kompetencją organu wykonawczego.</p> <p>Odnosząc się do pomysłu, aby plan finansowy planu rozwoju usług społecznych stanowił załącznik do wieloletniej prognozy finansowej, uważamy, że jest to rozwiązanie zupełnie nietrafione.</p> <p>Po pierwsze nie wiadomo czy plan finansowy planu rozwojowego ma być również załącznikiem do uchwały w sprawie przyjęcia planu, jeżeli tak nie wiadomo jaki byłby tryb i kolejność przyjmowania poszczególnych dokumentów.</p> <p>Po drugie WPF jest dokumentem przyjmowanym na co najmniej 3 lata, a plan rozwoju usług społecznych ma być przyjmowany na okres 3 lat.</p> <p>Pojawiają się jeszcze kwestie natury praktycznej:</p> <p>WPF jest dokumentem wieloletnim i dość sztywnym. Umieszczenie w nim planu finansowego planu rozwoju usług społecznych i deinstytucjonalizacji może ograniczyć możliwość szybkiego reagowania na zmieniające się potrzeby mieszkańców lub dostępność środków (np. fundusze unijne, projekty, granty). Proces deinstytucjonalizacji jest trudny do precyzyjnego zaplanowania finansowo (zmieniająca się liczba beneficjentów, koszty usług środowiskowych). Błędne założenia w prognozie mogą powodować</p>		
--	--	---	--	--	--

			<p>konieczność częstych zmian WPF, co jest formalnie uciążliwe i czasochłonne. WPF podlega określonym wskaźnikom (np. zadłużenia). Dodanie nowych wydatków może pogorszyć sytuację finansową jednostki i ograniczyć jej zdolność do realizacji innych inwestycji lub zaciągania zobowiązań. Wreszcie WPF to dokument podlegający kontroli (np. RIO). Elastyczny i często zmienny obszar usług społecznych zostaje „wciśnięty” w sztywny, wieloletni instrument finansowy. To zwiększa formalizm, ryzyko błędów i ogranicza zdolność jednostek do szybkiego reagowania na potrzeby społeczne.</p> <p>Uzasadnienie do pkt 2 Wprowadzenie wymogu porozumienia może uniemożliwić samorządowi w ogóle sporządzenie planu. Proponujemy konsultacje, co jest standardem w przyjmowaniu tego typu dokumentów na poziomie samorządowym i rządowym;</p> <p>Uzasadnienie do pkt 3 Biorąc pod uwagę szeroki katalog usług społecznych oraz długość obowiązywania planu w praktyce niemożliwe będzie określenie dla każdego z nich trybu ich zlecenia. Nie są przy tym oczywiste skutki prawne zastosowania innego trybu niż wynikającego z planu lub zlecenia usługi, która nie została</p>		
--	--	--	---	--	--

			opisana w planie, w kontekście ewentualnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych.		
6.	Art. 1 pkt 9 (dodawany pkt 18a w art. 17 ust. 1 w ustawie o pomocy społecznej)	O ile szkolenie własnych pracowników mieści się w zakresie obowiązku JST wynikającego z ustawy o pracownikach samorządowych, to nałożenie obowiązkowego zadania szkolenia kadr pomocy społecznej z terenu gminy już nie. W OSR nie oszacowano skutków nałożenia takiego zadania na gminy. Analogiczna uwaga dotyczy zmiany przewidzianej w art. 19 w zakresie nałożenia na powiat obowiązku prowadzenia superwizji w odniesieniu do kadr nie będących kadrami powiatu.			
7.	Art. 1 pkt 10 lit. b (dodawany pkt 2a w art. 19 ustawy o pomocy społecznej)	Skreślić. Proponowany przepis w części dotyczącej poszukiwania miejsca dla dziecka w rodzinnej pieczy zastępczej jest niekompatybilny z art. 87 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (jednoczesne przebywanie dziecka w placówce oświatowej i rodzinie zastępczej), co może prowadzić do pogłębienia zjawiska jednoczesnego przebywania dziecka w SOW/SOSW i pieczy zastępczej. To tylko pogłębi kryzys z jakim boryka się obecnie system pieczy zastępczej. Ponadto zwracamy uwagę, że ośrodki szkolno-wychowawcze i specjalne ośrodki wychowawcze są jednostkami systemu oświaty,			

		realizującymi zadania zdefiniowane w rozporządzeniu w sprawie niektórych publicznych placówek systemu oświaty. Brzmienie przepisu sugeruje, że dzieciom w tych ośrodkach dzieje się krzywda. Tymczasem zakres zadań realizowanych przez te ośrodki ma na celu udzielić wsparcie w obszarze edukacji i wychowania.			
8.	Art. 1 pkt 14 (dodawany art. 23a w ustawie o pomocy społecznej)	Skreślić. Kontrolę i nadzór nad jednostkami organizacyjnymi pomocy społecznej sprawują wojewodowie. Odpowiednie kompetencje posiada również Rzecznik Praw Obywatelskich czy Rzecznik Praw Dziecka.	Niepoważna jest propozycja, aby w 38 milionowym Państwie wprowadzać tego typu regulacje, zwłaszcza, że przepis nie określa jakie minister miałby kompetencje w zakresie „konieczności natychmiastowego reagowania”. Tego typu inicjatywy odbieramy jako próbę budowania PR-u przez ministrów na taniej sensacji. Nie taka jest i powinna być rola ministrów.		
9.	Art. 1 pkt 15 lit. d (w zakresie dodawanego w art. 25 ust. 5a ustawy o pomocy społecznej)	Przepis powinien być zamieszczony w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i dawać możliwość udzielania kierownikom jednostek organizacyjnych samorządu do zlecenia zadań w trybie wynikającym z tamtej ustawy.	Tego typu fragmentaryczne regulacje w ustawach szczególnych mogą prowadzić to wniosku, że realizacja zlecenia zadania w zakresie wykraczającym poza sprawy pomocy społecznej nie może być przekazane kierownikowi jednostki. Szczególnie kuriozalna jest tutaj sytuacja CUS czy powiatowych centów pomocy rodzinie, które realizują zadania z obszaru wielu ustaw z szeroko rozumianej polityki społecznej, a nie tylko pomocy społecznej.		
10.	Art. 1 pkt 15 lit. d (w zakresie dodawanego w art.	Przepis powinien być zamieszczony w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie i			

	25 ust. 5b i 5c ustawy o pomocy społecznej)	dotyczyć nie tylko zadań z pomocy społecznej. Ponadto wątpliwości budzi znaczenie użycia w ust. 5b sformułowania „podmioty uprawnione”. Ponadto nie każde zamówienie poniżej progów UZP wymaga przeprowadzenia procedury naboru. Pobocznie zwracamy uwagę na konieczność redakcyjnego dopracowania przepisów – np. w ust. 5c we wprowadzeniu do wyliczenia przed słowem „zamówienia” powinno pojawić się słowo „udzielenia”, w pkt 1 powinno pojawić się odniesienie nie tylko do jednostki, która dokonuje zlecenia ale również do JST, która udziela zamówienia.			
11.	Art. 1 pkt 18 (w zakresie dodawanego art. 45a ust. 10 ustawy o pomocy społecznej)	Ograniczyć zakres rozporządzenia do minimalnego kursu streetworkingu.	Streetworking jest nowym rozwiązaniem. Do projektu ustawy nie załączono projektów aktów wykonawczych. Nie sposób ocenić jaki standard i warunki realizacji zadania planuje wprowadzić resort, a w konsekwencji jakie skutki finansowe będzie niosło wdrożenie planowanych rozwiązań.		
12.	Art. 1 pkt 19 (w zakresie zmiany art. 46 ustawy o pomocy społecznej)	Wnosimy o rozważenie powiązania poradnictwa prawnego z poradnictwem prawnym świadczonym na podstawie ustawy o nieodpłatnej pomocy prawnej, nieodpłatnym poradnictwie obywatelskim oraz edukacji prawnej.	Obecnie mamy do czynienia z dublowaniem usług nieodpłatnego poradnictwa prawnego.		
13.	Art. 1 pkt 19 lit b (w zakresie dodawanego ust. 6	Skreślić przepis. ZPP konsekwentnie wskazuje, że minimalne standardy realizacji zadań (jeżeli przepisy nie	Zadanie specjalistycznego poradnictwa jest zadaniem własnym powiatu. Co do zasady powiat		

	w art. 45 w ustawie o pomocy społecznej)	mają charakteru technicznego) powinny być wprowadzane w ustawie.	powinien mieć zatem swobodę w doborze środków realizacji zadania. Brak projektu rozporządzenia wykonawczego do ustawy nie pozwala dokonać oceny skutków regulacji w tym kosztów wprowadzenia standardów. Doświadczenie dowodzi, że pozostawienie w kompetencjach ministra określenia standardów prowadzi do wzrostu kosztów realizacji zadań, bez przekazywania samorządom środków na jego wdrożenie. Brak jest przepisów określających termin wejścia w życie rozporządzenia, co oznacza, że rozporządzenie co do zasady winno wejść w życie z dniem wejścia w życie ustawy.		
14.	Art. 1 pkt 19 lit b (w zakresie dodawanego ust. 6 w art. 47 w ustawie o pomocy społecznej)	Skreślić przepis. ZPP konsekwentnie wskazuje, że minimalne standardy realizacji zadań (jeżeli przepisy nie mają charakteru technicznego) powinny być wprowadzane w ustawie.	Uzasadnienie jak do poprzedzającej uwagi.		
15.	Art. 1 pkt 21 (w zakresie dodawanego art. 47a w ustawie o pomocy społecznej)	Uwaga redakcyjna – zamiast liter powinny być punkty.			
16.	Art. 1 pkt 25 (zmiana art. 53 ustawy o pomocy społecznej)	Wnosimy o uzupełnienie przepisu o możliwość prowadzenia mieszkań treningowych i wspomaganych na obszarze również innej jednostki samorządu terytorialnego.	Uzasadnienie – łatwiejszy dostęp do lokali mieszkalnych na terenach miejskich, możliwość prowadzenia mieszkań treningowych w miejscu dającym lepsze połączenia		

			komunikacyjne, lepszy dostęp do rynku pracy, usług medycznych.		
17.	Art. 1 pkt 25 lit. d i e (w zakresie zmiany ust. 5 i 9 w art. 53 ustawy o pomocy społecznej)	Proponujemy pozostawienie przepisu w aktualnym brzmieniu.	<p>O ile przyznawanie miejsc na czas nieokreślony w mieszkaniu wspomaganym dla osób o znacznym stopniu niepełnosprawności lub osób w podeszłym wieku może być uzasadnione o tyle w pozostałych przypadkach proponowana regulacja spowoduje zabetonowanie dostępnych miejsc w mieszkaniach wspomaganych. Zwracamy przy tym uwagę, że katalog osób mogących korzystać z mieszkania wspomaganego jest katalogiem otwartym (art. 53 ust. 6) i nie dla każdego z potencjalnych odbiorców usługi konieczne jest przyznawanie jej na czas nieokreślony.</p> <p>Ponadto brakuje przepisów przejściowych, dotyczących osób, które obecnie korzystają z mieszkań wspomaganych i nabędą prawo do przekształcenia prawa korzystania z usługi na czas nieokreślony.</p>		
18.	Art. 1 pkt 26 lit. a (zmiana wprowadzenia do wyliczenia w art. 54 ust. 1)	Skreślić słowo „pełnoletniej”;	<p>Ad 1) Proponowana zmiana nie została ani uzasadniona ani omówiona przez projektodawców w ocenie skutków regulacji.</p> <p>Biorąc pod uwagę obecny kryzys pieczy zastępczej, brak rodzin zastępczych chętnych do podjęcia się opieki nad dziećmi z niepełnosprawnościami, brak możliwości zapewnienia odpowiedniego zakresu wsparcia w placówkach opiekuńczo-</p>		

			<p>wychowawczych oraz niedobór miejsc w placówkach opiekuńczo-terapeutycznych proponowane rozwiązanie jest nie do zaakceptowania.</p> <p>Ponadto proponowane rozwiązanie nie uwzględnia sytuacji rodzin biologicznych, które chociaż prawidłowo realizują swoją rolę opiekuńczo-wychowawczą, z różnych powodów życiowych, nie są w stanie zapewnić odpowiedniego poziomu opieki nad dzieckiem w warunkach domowych.</p> <p>Zwracamy również uwagę, że brak jest przepisów przejściowych do proponowanej regulacji.</p>		
19.	Art. 1 pkt 26 lit. a i b (zmiana art. 54)	Literalne brzmienie proponowanych przepisów jest absurdalne, wymaga bowiem wyczerpania przez gminę co najmniej trzech wskazanych w proponowanych przepisach form pomocy nawet, jeżeli z uprzedniej oceny sytuacji osób, która złożyła wnioski o skierowanie do domu pomocy społecznej wynika, że żadna z proponowanych form wsparcia nie pozwoli na zapewnieniu tej osobie odpowiedniego poziomu wsparcia.	<p>Popieramy wprowadzenie rozwiązań mających na celu rozwój opieki świadczonej w środowisku lokalnym, niemniej jednak ich wdrażanie nie może odbywać się w sposób, który może pozbawić osobę wymagającą wsparcia realnej pomocy.</p> <p>Z uwagi na wysokie koszty pobytu w DPS obecnie do tych placówek kierowane są osoby w stanie zdrowia wymagającym zapewnienia całodobowej opieki. Nie są to decyzje wydawane w sposób pochopny czy nadmiarowy.</p>		
20.	Art. 1 pkt 28 (w zakresie zmiany art. 61)	Chociaż zmiana legislacyjna dotycząca obciążenia osób obdarowanych nieruchomością			

		<p>kosztami pobytu w DPS darczyńcy wydaje się pozornie korzystna dla gmin, to zaproponowany sposób jej wdrożenia budzi obawy.</p> <p>Proponuje się zmianę kolejności osób obciążanych kosztami pobytu mieszkańca w domu pomocy społecznej. Organ tymczasem może nie mieć wiedzy na temat tego jakimi nieruchomościami dysponowała osoba umieszczona w DPS, gdzie te nieruchomości były położone oraz kto został nimi obdarowany (mogą to być również osoby nie mieszkające w Polsce). Po drugie przepisy będzie można stosunkowo łatwo ominąć (pozorne umowy sprzedaży, sprzedaż nieruchomości i przekazanie obradowanemu środków finansowych itp.).</p> <p>Brakuje również przepisów przejściowych odnoszących się do już wydanych decyzji administracyjnych w sprawie odpłatności.</p>			
21.	Art. 1 pkt 39 (dodawany ust. 2a w art. 101)	O własności miejscowej gminy powinna decydować gmina miejsca pobytu osoby umieszczanej w DPS jeszcze przed ustanowieniem dla niej opiekuna a nie gmina miejsca zamieszkania przed rozpoczęciem pobytu w domu.	<p>Z OSR wynika, że celem zmiany było to aby o własności decydowało miejsce zamieszkania osoby ubezwłasnowolnionej a nie miejsce zamieszkania opiekuna. Problem w tym, że zgodnie z k.c. miejscem zamieszkania osoby pozostającej pod opieką jest miejsce zamieszkania opiekuna.</p> <p>Jeżeli zatem osoba mieszkała z gminie X, następnie ustanowiono dla niej opiekuna zamieszkałego w</p>		

			gminie Y, następnie osoba ta została skierowana do DPS, to nadal zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu właściwą będzie gmina Y, nawet jeżeli osoba skierowana do DPS nigdy fizycznie na terenie gminy Y nie mieszkała.		
22.	Art. 1 pkt 46	Proponujemy znieść ograniczenie dot. łączenia w ramach struktury PCPR różnych typów placówek.	Samorządy powinny mieć swobodę w kształtowaniu struktury organizacyjnej jednostek. Na poziomie gmin, idea tworzenia CUS miała na celu koncentrację różnych usług społecznych w ramach jednej jednostki. Nie jest zrozumiałe dlaczego na poziomie powiatów nie można samorządom dać podobnej swobody.		
23.	Art. 7 (zmiana art. 38 ustawy o ochronie zdrowia psychicznego)	Skreślić.	Uzasadnienie jak do zmiany art. 54		
24.	Art. 8 (w zakresie dodawanego ust. 1-3 ustawy o statystyce publicznej)	Przepis jest zbędny. Odpowiednie regulacje w tym zakresie wynikają z ustawy o dostępie do informacji publicznej, o otwartych danych i ponownym wykorzystaniu informacji sektora publicznego oraz ustawy o zarządzaniu danymi. Ewentualne modyfikacje przepisów powinny znaleźć się w tamtych przepisach o ile w ogóle istnieje taka potrzeba. Natomiast obecna konstrukcja proponowanych przepisów może prowadzić do interpretacji stojących w kolizji z w/w przepisami. Pojawi się również wątpliwość czy tożsame uprawnienia mają inne niż JST			

		podmioty (w tym samorządowe osoby prawne, czy podmioty sektora rządowego).			
25.	Art. 8 (w zakresie dodawanego art. 13a ustawy o statystyce publicznej)	Skreślić.	Z przepisów wcześniejszych wynika, że JST będą miały swobodę w zakresie decyzji o publikacji danych statystycznych (oraz innych) oraz tego, gdzie i w jaki sposób dane te będą publikowane. Nie jest jasne z jakiego powodu i jakim celu Prezes GUS miałby wydawać jakiegokolwiek zalecenia dla samorządów, jeżeli sam gromadzi dane statystyczne i może je prezentować w dowolny wybrany przez siebie sposób, przy zachowaniu tajemnicy statystycznej. Przecież dane publikowane i udostępniane w sposób wskazany w ustępach wcześniejszych nie służą wykorzystywaniu na potrzeby statystyki publicznej tylko wykorzystywaniu w innych celach.		
26.	Art. 20 pkt 1 lit a i b (w zakresie zmiany art. 6 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej)	Legislacyjnie i językowo przepis jest napisany niepoprawnie. Obowiązek opracowania lokalnego planu rozwoju usług społecznych będzie wynikał z ustawy o pomocy społecznej. Zatem albo w tamtej ustawie należałoby wskazać co wchodzi w zakres planu, albo ustawie o przeciwdziałaniu przemocy domowej wskazać, że odpowiednio gminy/powiat uwzględniają w planie realizację zadań z zakresu przeciwdziałania przemocy domowej.			
27.	Art. 24 pkt 2, 4, 6, 7 (w zakresie zmian w	Skreślić.	Po pierwsze przepisy są legislacyjnie i językowo napisane niepoprawnie.		

	ustawie o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej dotyczących lokalnego planu rozwoju usług społecznych i deinstytucjonalizacji)		Po drugie równolegle MRPiPS (inny departament) prowadzi prace legislacyjne nad projektem dużej nowelizacji ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, które pozostają w kolizji z proponowanymi zmianami.		
28.	Art. 47	Po pierwsze przepis odwołuje się do nieprawidłowej numeracji art. 47a ustawy o pomocy społecznej (w projektowanym przepisie nie ma ust. 1), po drugie czas na uzupełnienie wymagań w zakresie wykształcenia powinien zostać wydłużony do 4 lat (czas na ewentualne uzupełnienie wykształcenia na poziomie licencjatu).			
29.	Art. 48	W ustawie brakuje jakichkolwiek przepisów przejściowych dot. stanów zastanych w dniu wejścia w życie ustawy (już wydanych decyzji, postępowań administracyjnych w toku, ważności uchwał JST itp.).			
30.	OSR wpływ na sektor finansów publicznych	OSR w zakresie skutków finansowych przygotowany jest nierzetelnie. Oczywistym jest, że wejście w życie niektórych przepisów będzie powodowało wzrost wydatków po stronie JST (np. szybki wzrost wydatków na zapewnienie dodatkowych miejsc w mieszkaniach wspomaganych, koszty wdrożenia planowanych standardów niektórych usług), wzrost kosztów funkcjonowania pieczy zastępczej.			

